

Budavári Hírmondó

A Budavári Evangélikus Egyházközség Hírlevele

XV. évfolyam 2010/4. szám **Ádvent**

„Kie legyen hát ez a gyermek, ha nem a miénk, embereké?! Az angyalok nem szorulnak rá, az ördögöknek nem kell. Mi azonban rászorulunk, aminthogy értünk lett emberré. Úgy illik hát, hogy örömmel vegyük, ahogy az angyal mondja: Született néktek a Megtartó.”

Luther Márton: Jer, örvendjünk, keresztyének! (Szabó József fordítása)

A pásztorok visszatértek, dicsőítve és magasztalva az Istent mindazért, amit pontosan úgy hallottak és láttak, ahogyan ő megüzente nekik.

(Lk 2, 20)

Valójában a lépéseinket kellene figyelni, azt, hogy hogyan járunk!

Nekünk súlyos, terhektől lassú, gondokkal terhelt lépéseink vannak. A járásunk mintha megnehezedett volna. Közelegnek az ünnepek, és emiatt is különböző félelmek ülnek a szívünkben. Már megint... – sóhajtunk! Már megint karácsonyi reklámoktól lesz hangos a világ! Már megint elveszünk majd az ünnepi készülődés forгатagában! Már megint kicsúszunk az időből! Már megint megterheljük magunkat lelkileg is, de még inkább anyagiakkal. Már megint jönnek a vendégek! Már megint egyedül maradunk! – S miközben a félelmeink fokozódnak, lelassulnak, terhessé lesznek lépteink. Fáraszt az ünnep.

Valójában a lépéseinkre kellene figyelni, arra, hogy hogyan járunk!

Mert a lépéseink kifejezik azt, hogy milyen a lelkünk, és mit hordunk a szívünkben. Beszélünk arról, hogy „a szeretet ünnepe” – és közben annyi méreg van bennünk, és annyi aggodalom. Beszélünk arról, hogy a „család ünnepe” – és ezért olyan sokan félnek ilyenkor a magánytól, vagy néhány drága ajándékkal intézik el azokat, akikre mindig oda kellene figyelni. Beszélünk arról, hogy a „legszebb ünnep” és közben akkora gondot csinálunk belőle. Hiányzik az ünnepre való készüléskől is a könnyedség és a lendület. Hiányzik az ünnepből is a felszabadultság és a derű. Lépéseink azt tükrözik, hogy nem igazán ünnep nekünk az ünnep.

Nekünk nem csak a magunk lépéseit kellene figyelni, hanem a pásztorokét is!

Mert a pásztorok lépései azt mutatták meg, milyen az ünnep igazán. Félelmet hordozó szívvel indultak el az éjszaka sötétjében. S a lépéseik ott a betlehemi jászolnál megváltoztak, könnyedebbé lettek. Ezek az ezer gondtól megterhelt emberek új lélekkel indultak tovább. És az ünnep titka mindig ebben van: Ha magunk terhétől nem tudunk szabadulni, ha azokat csak fokozzuk, ha

nyüggként éljük meg a találkozást, ha szétzilál az, hogy hangulatot kell teremteni, ha a megszokásokhoz való görcsös ragaszkodás nyugtalanná tesz, akkor nem lesz sohasem igazán ünnepünk. A pásztorok léptét az tette könnyeddé, hogy megtapasztalták, Isten szava igaz, és valóban minden úgy történt, mint ahogy Isten a sötét éjszakában kinyilvánította nekik. A fény nem volt hallucináció. Az angyal nem delíriumos látomás volt. Nem a fülük csengett, amikor angyali szózatot hallottak. Isten lépett be az életükbe! S abban a kicsiny gyermekben – hitték, mert így mondta az angyal – az üdvösség jött közel az emberhez. A pásztorok léptét az tette örvendezővé, hogy Isten közelségét érezték meg. Azt, hogy velük van Isten. Immánuel!

A lépéseinkre kellene figyelni, arra, hogy hogyan járunk! Vajon meglátszik-e adventi lépéseinken, ünnepi készülődéseinken az, hogy **VELÜNK AZ ISTEN?** Átjárja a szívünket a bizonyosság, hogy Üdvözítő született, adatott nekünk?

Másképp kellene járnunk! Nekünk – Isten ma megszólított pásztor-népének! Mert akit a pásztorok a jászolban láttak – nem csak ott hozott derűt és reménységet. Nem csak úgy hozott derűt és reménységet, ahogy egy kisgyermek születése mindig is hozhat. Benne Isten szeretet-arca lett emberarcúvá. Benne az elérhetetlen hajolt hozzánk, hogy elérhessük, benne a teljesség jött el töredezett életünk gyógyítására, benne az üdvösség jött közel.

A pásztorok örvendező, Istent dicsőítő, Istennek hálás lépéseivel járhatunk.

Áldja meg az Isten ünnepünket azzal az örömmel, hogy az evangéliumban Jézussal találkozáskor, az Isten ajándékát elfogadva más lelkülettel tudjunk tovább indulni.

Pásztor-lépésekkel vezessen bennünket Isten tovább, úgy, hogy Betlehem szülöttének örvendve, Isten újat adó szeretetét és hűségét megtapasztalva erősödjön a hitünk és a hálánk.

Így legyen áldott a most kezdődő advent, és legyen örömmel várt a karácsony. **VELÜNK AZ ISTEN!**

Bence Imre

MEGSZÓLAL A PRESBITER*gyülekezetünk másodfelügyelője*

Ezer szállal kötődöm a Budavári gyülekezethez.

No, ne ijedjen meg a kedves Olvasó, mind az ezret most nem sorolom föl, csak olyan képeket szeretnék felvillantani, amelyek meghatározóak számomra, és amelyek talán mások számára is láthatóvá teszik, miért jó a gyülekezethez tartozni.

Gyerekszeretevendégség valamikor a hetvenes évek második felében. Otthonos, melegséget idéző kép, a most lelkészi irodának használt udvari teremben. Gáncs Péter segédlelkész osztja ki a „talentumokat”, amit lelkesen gyűjtögetünk a rajzfűzetünkbe.

Karácsonyi műsor a kápolnában, Madocsai Miklós bácsi vezetésével, és olyan gyerekarokkal, akik a mai napig barátaim.

Konfirmációs kirándulás, éjszakai séta, állunk körben kézen fogva a csillagos ég alatt, és énekeljük a kánont: „Te csak az Istennek országát keresd...”

Szombati ifjúsági órák, sok-sok éven át, sok, életre szóló és ma is erőt adó, megtartó barátsággal, gitározással, énekléssel, beszélgetéssel, játéssal, teaház-építéssel és jó teázásokkal. Olyan orientáció és kapaszkodó a világban, amire mindenkinek szüksége van. És nem sajnáltuk rá a szombat délutánjainkat.

Énekkar szerdánként, Schütz kórus, együtt két generáció, a szüleimé és az enyém. Utazás az NDK-ba és csodák csodája: Finnországba.

Nógrád, Legénd, táborozásra használt üresen álló parókiák, sok-sok nyári ifjúsági tábor, téli hétvégek, aztán gyerektábor, már segítőként – első szárnypróbálgatások. Ebéd utáni csendes-pihenő alatt beszélgetés Szabik Imre bácsival a körtefa alatt.

Aztán az új lelkész, Balicza Iván már megkérdezi, hogy tegezhet-e. Lassan megértem, hogy felnőttem. Egyre több a komoly feladat, amikor már én szervezem, rendezem, találok ki, vezetem... És mindeközben átélem, hogy otthon vagyok a gyülekezetben. Az istentiszteleten csupa ismerős arc mosolyog rám.

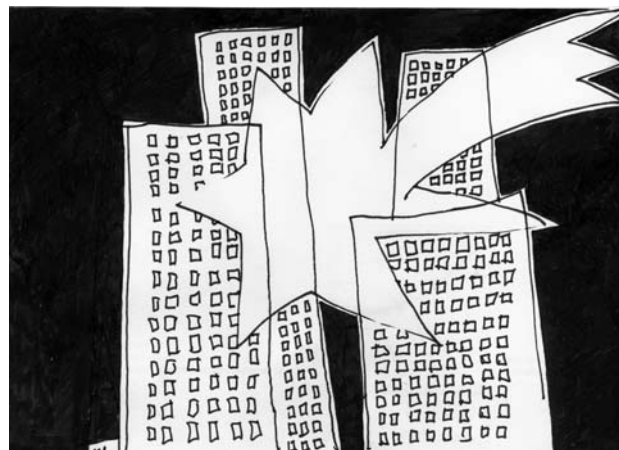
Közben rendszerváltás, kinyílik a világ, épül a kapcsolat Nürnbergben a Sankt Sebald gyülekezettel. Ifjúsági cserék évről évre, annyi mindent tanulunk egymástól! Húsvét hajnali istentisztelet a gótikus falak között... Ezt itthon is meg kell csináljuk!

A rendszerváltás lendületében gyermek-áradat a hittan órákon, szombaton reggel két csoportban tartottunk hittant, bő harminc gyereknek. Aztán később, volt, hogy összesen három helyes, értelmes fősős volt a csoportomban, ritka jó, bensőséges beszélgetésekkel.

Ekkortájt történt az is, hogy presbiterré választottak. A sok ősz hajú, idős úr közé két fiatal, Marton Tamás és én, ráadásul nőként! Ma már sokkal fiatalabb a presbitérium, én pedig vagy 20 évvel több.

Aztán egyre több időmet veszi el a munkám. Hittan-német szakos tanárként dolgozom a Deák téri Evangélikus Gimnáziumban. Az Országos Egyház is ellát feladatokkal: kidolgozzuk az evangélikus hittan tantervet; tankönyveket és hozzá szervesen tartozó tanári kézikönyveket írunk, magam szám szerint ötöt, ebből egyet Balicza Ivánnal közösen.

A gyülekezet hétközi életéből kicsit kimaradok ezért, de egyre nagyobb jelentőséggel vár vasárnap az Istentisztelet, az úrvacsorai közösség. Térdelék az oltár előtt, és fülemben cseng a mondatfoslány „...az új életben járás erőforrásául”. Szükségem van Isten erejére ahhoz, hogy az élet feladataiban, örömeiben és bánataiban tovább mehessek. Szükségem van arra, hogy Isten szeretetét megéljem, megtapasztaljam mindazoknak a szeretetében, akik körülvesznek a gyülekezetben. Hiszen Isten szava nem dörgő felhőből szól hozzánk, hanem sokkal többször segítőtársaink szavában, akiket Ő maga ad mellénk az útra. Egy barát biztató tekintetében, egy kézszorításban Ő lép közel hozzánk. Hála legyen Neki szeretetéért!

Sólyom Anikó

GYAKRAN FÖLTETT KÉRDÉSEK

„Mennyivel tartozom, lelkész úr?”

A gyülekezet az a közösség, amelyben a keresztények megélik hitüket, egységet alkotva egyházuk többi tagjával. A protestáns egyházak szerint ugyanis az egyház alapja a gyülekezet. Az evangélikusok gyülekezetükön keresztül vannak kapcsolatban egyházukkal, a mindennapi vallásgyakorlás cselekedeteit gyülekezetük tagjaival együtt végzik. Együtt hallgatják Isten igéjét, együtt imádkoznak az istentiszteleten, ezeken a közösségeken keresztül segítik egymást, helyi hagyományait közösen ápolják. A gyülekezetben együtt vesznek részt az istentiszteleteken kívüli közös alkalmakon, szervezik meg gyermekeik hitoktatását, az idősekről és szegényekről való gondoskodást.

De nem csupán résztvevői, hanem irányítói is a gyülekezetnek, maguk választják lelkészüket, tisztségviselőiket, maguk döntenek közös dolgairól.

Az evangélikus hívek ezért fontosnak tartják, hogy szellemiekben és anyagiakban egyaránt hozzájáruljanak egyházuk fenntartásához. A gyülekezet tagjai általában folyamatosan fizetik az egyházfenntartói járulékot (melyre nézve a zsinat a jövedelem 1%-át tartja kívánatosnak), az istentiszteleteken offertóriumot (persely), különleges alkalmakkor pedig adományt adnak, hiszen tudják, hogy adományaikkal Isten és gyülekezetük ügyét támogatják.

Az evangélikus egyházban bevett gyakorlat szerint ezért nincsen meghatározott „ára” az egyházi szolgálatoknak. Pénzadományt lehet ilyenkor felajánlani a gyülekezet javára. A pénzadomány nagysága nincsen meghatározva.

(Evangélikus Egyszeregy Mindenkinek, a <http://www.evangelikus.hu> portálról)

Mi az egyházfenntartói járulék?

Törvényes értelemben egyháztagnak az számít, aki az anyagiak rendszeres, évenkénti és nevesített rendezése során feljegyzésre kerül a névsorban. Ők választók és választhatók az egyházközség tisztségeire, ügyeiben képviselőre.

A budavári gyülekezetben 2800 testvérünk nevét, címét ismerjük (ők kapják meg a Hírmondót), a fentebbi törvényes értelemben azonban közülük csak mintegy 680-an számítanak egyháztagnak. Ők azok, akik rendszeresen egyházfenntartói hozzájárulással is támogatják gyüle-

kezetüket. Tapasztalataink szerint ők azok, akik a gyülekezet lelki életében is részt vesznek.

Szeretnénk, ha azok közül, akik csak névsorunkban szerepelnek, minél többen bekapcsolódnának a lelki életbe, és hozzájárulnának az egyházközség anyagi terheihöz.

Az egyházfenntartói járulék tehát az egyházhoz való tartozás pénzügyi kifejezése is. Az igazi egyházhoz tartozás azonban nyilván az Isten igéjének rendszeres hallgatása és az úrvacsora szentségével való rendszeres élés, s a keresztség szentségéből eredően evangélikus keresztény voltunknak komolyan vétele. Gyülekezetünk tehát lelki családunk, amelynek anyagi terhe: rezsije, karbantartási, felújítási, fejlesztési, működési és sok más anyagi kötelezettségei vannak. Ezek terheinek viselésében közösen kell osztoznunk.

Ezt meg lehet tenni személyes befizetéssel a gazdasági hivatalunkban kedd, szerda és pénteki napokon de. 9-13 óra között, vasárnap az istentisztelet előtt vagy után, és gyülekezetünk számlájára történő utalással, vagy kiküldött csekken befizetéssel. Az utaláson, vagy csekken kérjük a megjegyzés rovatba írja be: egyházfenntartás.

Egyházközségünk számlaszáma:

**Budavári Evangélikus Egyházközség:
OTP Bank 11702036-22377827-00000000**

*_*_*_*_*_*_*_*_*_*

Túrmezei Erzsébet:

Üres edények

Milyen csodálatos Isten vagy!
Jézusban ránkragyog irgalmas arcod.
Szegény, üres edényeidet
végtelen türelemmel számontartod,
s kész vagy minden nap megtölteni mindet
új hittel, szeretettel, új erővel,
mások terhét örömezt viselővel...
köztük üres kis edényedet, engem!

Hiszen forrásod kiapadhatatlan.
Sose kell sírnom, hogy üres maradtam.
Sose kell hasznavehetetlen,
üres edénnyé lennem!

*_*_*_*_*_*_*_*_*_*

Templomunk díszítése ádvntben és máskor

Megkapó a látvány, amikor belépünk templomunkba: a puritánul elegáns templombelsőt finoman, érdekesen díszítik a virágcsokrok év közben. Nagy ünnepeken pedig különösen szép, mély mondanivalót hordozó dekoráció kerül az oltártérbe. Aki nem tudná: a templom dekorációja egyházfink, Tóssér Gáborné, Ibolya keze munkáját és jó ízlését dicséri.

Amikor a gyülekezethez jöttem, igyekeztem megőrizni a hagyományokat, ezekhez tettem hozzá a magam megoldásait. A kápolna díszítése is feladatomban, de a német gyülekezet nagy ünnepek előtt (ádvnt, húsvét) jobban szereti a saját ízlése szerint dekorálni a kápolnát, ezt ők maguk intézik el – meséli Ibolya.

Hol szerzed be a virágokat? Csodálatosan szépek a virágkompozícióid az oltár körül: még a fehér virágokat is úgy kombinárod zöldekkel, hogy a világos fal előtt is mozgalmas, érdekes képet alkotnak!

A virágpiacon vásárolok, a XIII. kerületi Szent László úton. Ott nagy a választék, és barátságosak az árak. Gyülekezetünk néhány éve elhunyt tagja, Németh Gitta néni adományozott szép, cserepes ciklámeneket. Ezeket sokáig sikerült átteleltetni. Az ádvnti koszorút néha készen veszem, néha magam állítom össze.

A virágoknak, az ádvnti koszorúnak harmonizálnia kell az oltárterítővel is...

A liturgikus színeket megadja minden héten az Evangélikus Élet. Ezt is figyelembe veszem, amikor a virágokat kiválasztom. Az ádvnti szín a lila, ezért a koszorúhoz rendszerint lila és rózsaszínű gyertyákat, szalagot veszek.

Hol szerzed be a gyertyákat?

Korábban Németh Gitta néni adományozott gyertyákat is. Most az oltárra való fehér gyertyákat és az ádvnti koszorúhoz valókat a Rossmannál veszem, ott kedvezőbbek az árak, és megfelelő a minőség. Az oltári gyertyák 3-4 hét alatt leégnek, attól függően, hány alkalom van. A december 24-i istentisztelet kis gyertyáit, és a hozzájuk való kis gyertyatartót szintén a Rossmannál lehet kapni. (Jó tudni a gyülekezeti tagoknak is, az otthoni díszítéshez.)

Megható, sokatmondóan szép az oltáron álló kereszt díszé ádvntben és húsvétkor!

Ezek hagyományos megoldások, ezeket örököltem elődeimtől. Ádvntben a nagy fenyőfát átölelő szalag felirata az ismert liturgikus szöveg: Dicsőség a magasságban Istennek, békesség és jóakarát a földön embernek! – Bizony, nem könnyű a fenyőfát a kereszthez erősíteni, de mindig segítenek a presbiterek, többnyire Kun Gábor.

Az oltár keresztjére húsvétkor fekete fátyol és egy töviság kerül: az ág Debreczi Magdi néni kertjéből való adomány, immár évtizedek óta.

Köszönjük Ibolyának, hogy fáradságot nem kímélve, jó ízléssel gondoskodik templomunk díszítéséről. Megörvendeztet vele minket, hétről hétre!

szpg

Ádventi csendben?

„Ádventi csendben téged várunk, / Jöjj, Urunk Jézus, maradj nálunk!” – hangzik énekeskönyvünk 148. énekének refrénje. Kérdés, hogy valóban elcsendesedünk-e ádventkor Krisztus születésére készülvén? Vagy csak a szájunkkal valljuk ezt, miközben életünk továbbra is zakatol?

Erről kérdeztem gyülekezetünk néhány tagját, nekik vajon sikerül-e ráhangolódniuk ádvent várakozó lelkületére? Elsőként egy idei tanévben érettségiző leányzót ejtettem zavarba ezzel a kérdéssel. – Nem igazán. Annyira folyamatos az iskolai terhelés is meg minden más – hangzott a felelet – Legfeljebb hétfőn reggelenként, az iskolai ádventi koszorú gyertyáinak meggyújtásakor van egy kis időm ádvent üzenetére gondolni.

Valóban, ha belegondolunk, az iskola egyáltalán nem tesz különbséget az ádventi időszak és bármely más időszak között, tanulási szempontból. Sőt, az egyetemisták éppen ilyenkor izgulhatnak leginkább, a téli vizsgaidőszak bizonytalmai közepette. Egy diák számára éppen séggel még fokozottabb tanulást jelent a december, mint az évközi időre eső szeptember vagy október.

De nincs ez másként a dolgozó emberek körében sem. – Leginkább csak vasárnaponként van módom ádventre hangolódni. Esetleg még hét közben esténként – vallja egy középkorú dolgozó hölgy. Ez sem túl meglepő. Főleg akkor nem, ha valaki pénzügyekkel foglalkozik a munkahelyén, és még karácsony előtt el kell készítenie a zárszámadást. Ilyenkor, azt hiszem, kijut a stresszből a felnőtteknek is.

Végül megkérdeztem édesanyámat is erről a „problémáról”. Három férfi és a tágabb értelemben vett család gyűrűjében ő is csak vágyakozik ádvent csendje után.

És velünk, olvasókkal, mi a helyzet? Beállunk mi is a tanulással, munkával, házimunkával leterhelt diákok és felnőttek sorába? Vagy esetleg megpróbálunk túllépni a mindennapi élet gondjain, és minden napunkból pár percet csendes magányban töltve Istenhez közeledni? Hiszen négy hét múlva Ő maga fog hozzánk bekopogni! És mit érünk vele, ha minden kedves családtagunknak ott van már az ünnepi teríték, de Neki – Akit a leginkább várunk – még nincs!? Régi szokás, hogy ádvent előestéjétől fogva elcsendesül az élet, a kifestés béli szezon véget ért, és semmilyen hangos mulatozás sincsen

egészen a Vízkereszttel kezdődő nagyfarsangig. A katolikusok hajnalonta rorate-misére járnak, de esténként mi is megtehetjük, hogy imádságos szívvel várjuk a közeledő Hajnalcsillagot (Jel. 22,16). Hogyan is énekelhetnénk majd különben tiszta szívvel, szintén a 148. ének bensőséges gregorián dallamára így: „Itt a karácsony! Itt a Megváltó! / Szálljon az égig boldog énekszóló! / Eljött a mennyből, emberré lett. / Ő hoz a földre békességet.”?

Kövecses László

148 - Szép Hajnalcsillag, Jézus

Szép Haj-nal-csil - lag,* Jé - zus, ra-gyogj fel!

Tel - jék meg szí - vünk tisz - ta fé-nyed-del!

Ád - ven - ti csend - ben té - ged vá - runk.

Jöjj, U - runk Jé - zus, ma - radj ná - lunk!

- Adj erőt nekünk vinni szertesztét Irgalmad fényét! Tűnjék a sötét! Ádventi csendben téged várunk. Jöjj, Urunk Jézus, maradj nálunk!
- Életet, békét hozol te nekünk. Téged szolgáljon teljes életünk! Ádventi csendben téged várunk. Jöjj, Urunk Jézus, maradj nálunk!

Túrmezei Erzsébet 1912-2000.

E s e m é n y n a p t á r

2010. ÁDVENT – KARÁCSONY

November 27. szombat

18.30 – Schütz: Karácsonyi oratórium
Ars Longa Kamarazenekar
Vezényel: *Dinnyés Soma*

November 28.

Ádvent 1. vasárnapja

Istentiszteletek a szokott rendben

11.00 – Az istentisztelet keretében bemutatjuk gyülekezetnek az idei konfirmandus csoportot.

18.00 – vesperás-zsoltárenek istentisztelet
Ferenczi Ilona vezetésével
Igét hirdet: *Balicza Iván*

November 30. kedd

18.00 – Bibliaóra keretében ádventi énektanulás
Témánk: A kispóféták ádventi üzenete

December 3. péntek

19.00 – Jótékonyági koncert
Skótduda/orgona és hárfa koncert
Skót egyházi himnuszok, népdalok
Ír dicsőítő énekek
Murányi István
Kis Ildikó

A koncert bevétel a gyülekezetünk gyermek és ifjúsági missziójának támogatását szolgálja.

December 5.

Ádvent 2. vasárnapja

Istentiszteletek a szokott rendben

16.00 – Családos délután
Kisgyermekes családok ádventi alkalma, „totyogók” istentisztelete.
Ezen az alkalmunkon vendégünk lesz a Mikulás is!

December 7. kedd

18.00 – Bibliaóra keretében ádventi énektanulás
Témánk: Mit jelent számunkra az evangélium – *dr. Pócze Tibor* presbiter előadása

19.00 – Presbiteri gyűlés

December 11. szombat

16.00 – Ádventi kézműves-délután
A hittanos gyermekek ádventi, karácsonyi barkácsötletekkel gazdagodhatnak Horváth Noémi vezetésével

December 12.

Ádvent 3. vasárnapja.

Istentiszteletek a szokott rendben

11.00 – Az istentisztelet keretében a Szent Ignác szakkollégium liturgikus énekkara szolgál.

18.00 – „*Dicséretes ez gyermek*”
Musica Historica Együttes
művészeti vezető: *Csörsz Rumen István*

Magyar és közép-európai muzsika a karácsonyi ünnepkörből a XV–XVIII. századból
Igét hirdet: *Bence Imre*

19.00 – Fészekrakó kör (a 18 órai istentisztelethez kapcsolódva) Fialat házások és házasságra készülő fiatalok összejövetele
Téma: Egy szívet és egy utat (A szerelem útja, kizárólagosság és hűség a házasságban)

December 14. kedd

18.00 – Bibliaóra keretében ádventi énektanulás
Témánk: A kispóféták ádventi üzenete

December 17. péntek

18.00 – Szvorák Katalin 'Teremtés dicsérete' (a természet énekei) című lemezének bemutatója

Igét hirdet: *Balicza Iván*

December 18. szombat

18.30 – Bach kantátaest

„*Gott soll allein mein Herze haben*” BWV 169
„*Es reisset euch ein schrecklich Ende*” BWV 90
„*Jauchzet Gott in allen Landen*” BWV 51

Kertesi Ingrid – szoprán
Johanna Aschenbrenner – alt
Pataki Potyók Dániel – tenor
Bretz Gábor – basszus
Kővári Péter – kontínuó
Weiner-Szász Kamaraszimfonikusok
vezényel: *Bán István*

Igét hirdet: *Bence Imre*

**December 19.
Ádvent 4. vasárnapja**

Istentiszteletek a szokott rendben

11.00 – Ünnepi kantátás istentisztelet

F. Tunder.: „*Wachet auf, ruft uns die Stimme*”
G. Ph. Telemann: „*Nun komm, der Heiden
Heiland*”

Avvakumovics Györgyi – szoprán
Johanna Aschenbrenner – alt
Budavári Schütz Kórus
Weiner-Szász Kamaraszimfonikusok
vezényel és orgonál: *Bán István*

19.00 – Férfi-kör (a 18 órás istentisztelethez kapcsolódva)

Téma: A pergamoni gyülekezethez írt levél

December 21. kedd

18.00 – Bibliaóra keretében adventi énektanulás
Témánk: A kispróféták adventi üzenete

**December 24. péntek
Karácsony- Szenteste**

Bécsi kapu tér

15.30 – Gyermek karácsonyi szolgálata

16.00 – Ünnepi családi istentisztelet
Igét hirdet: *Balicza Iván*

24.00 – Éjféle istentisztelet
Igét hirdet: *Bence Imre*

Budagyöngye

16.00 – Karácsonyi istentisztelet
Igét hirdet: *dr. Fabiny Tamás*

**December 25. szombat
Karácsony 1. napja**

Bécsi kapu tér

9.00 – Igét hirdet: *Balicza Iván*
11.00 – Igét hirdet: *Bence Imre*
18.00 – Igét hirdet: *Balicza Iván*

Budagyöngye

9.00 – Igét hirdet: *Bence Imre*

**December 26. vasárnap
Karácsony 2. napja**

Bécsi kapu tér

9.00 – Igét hirdet: *Bence Imre*
11.00 – Igét hirdet: *dr. Fabiny Tamás*
18.00 – Igét hirdet: *Bencéné Szabó Márta*

Budagyöngye

9.00 – Igét hirdet: *dr. Fabiny Tamás*

December 29. szerda

18.00-tól Ifjúsági előszilveszter
konfirmandusoknak, és az ifjúság tagjainak
(Helyszín és program tervezés alatt)

**December 31. péntek
Óév este**

Bécsi kapu tér

18.00 – Igét hirdet: *Balicza Iván*
23.30 – Év búcsúztató áhítat
Igét hirdet: *Balicza Iván*

Budagyöngye

18.00 – Igét hirdet: *Bence Imre*

**2011. január 1. szombat
Új év**

Bécsi kapu tér

9.00 – Igét hirdet: *Balicza Iván*
11.00 – Igét hirdet: *Bence Imre*
18.00 – Igét hirdet: *Balicza Iván*

Budagyöngye

9.00 – Igét hirdet: *Bence Imre*

**2011. január 2.
Az év első vasárnapja**

Bécsi kapu tér

9.00 – Igét hirdet: *Bence Imre*
11.00 – Igét hirdet: *Balicza Iván*
18.00 – Igét hirdet: *Bence Imre*

Budagyöngye

9.00 – Igét hirdet: *Balicza Iván*

Január 4. kedd

18.00 – Bibliaóra

Mit jelent számomra az üdvösség?
Madocsai Zsolt felügyelő biznyságtétele

19.00 – Presbiteri gyűlés

**Január 6. csütörtök
Vízkereszt ünnepe**

Istentiszteletek a várban: **11.00** és **18.00** órakor!

Január 9. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben

16.00 – Családos délután

Kisgyermekes családok alkalma, „totyogók”
istentisztelete, sok énekkel és aktivitással

19.00 – Fészekrakó kör (a 18 órás istentisztelethez kapcsolódva) Fialat házások és házasságra készülő fiatalok összejövetele
Téma: A szeretet szentjei (A szeretet megnyilvánulása és kiteljesedése)

2011. január 14-16-ig

Péntek estétől vasárnap délig

A Budai Egyházmegye

ifjúsági hétvégét szervez

Piliscsabán a Béthel Belmissziói Otthonban.

Jelentkezni a Lelkészi Hivatalban lehet
január 9-ig.**Január 16. vasárnap**

Istentiszteletek a szokott rendben

19.00 – Férfi-kör (a 18 órasi istentisztelethez kapcsolódva)**Téma:** A thiatirai gyülekezethez írt levél**Január 16-23-ig**

vasárnaptól vasárnapig

Ökumenikus imahét

A keresztyén egység hete

minden este 17.30-kor istentisztelet

a környezetünkben élő gyülekezetek templomaiban

(részletes programot januárban

plakáton és szórólapon adunk közre)

Január 30. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben

16.00 – SzeretetvendégségKözéppontban a kereszt – *Szemerei Gábor*
fáragó kiállításának megnyitása sok verssel
és énekkel.**Február 1. kedd****18.00 – Bibliaóra****Téma:** Mit jelent a megigazulás?*Czenhe Miklós* presbiter előadása**19.00 – Presbiteri gyűlés****Február 5. szombat****16.00-tól Gyülekezeti farsang**Helyszín: A Budavári Önkormányzat aulája
(1014 Budapest Kapisztrán tér 1.)***Jelmezbemutató, játékok vetélkedők és táncbáz!***
Büfé és tombola!**Február 13. vasárnap**

Istentiszteletek a szokott rendben

19.00 – Fészekrakó kör (a 18 órasi istentisztelethez kapcsolódva) Fialat házások és házasságra készülő fiatalok összejövetele**Téma:** A tettekben megnyilvánuló szeretet
(A szeretet-nyelvek gyakorlása)**Február 20. vasárnap**

Istentiszteletek a szokott rendben

19.00 – Férfi-kör (a 18 órasi istentisztelethez kapcsolódva)**Téma:** A szárdiszi gyülekezethez írt levél**Március 1. kedd****18.00 – Bibliaóra****Téma:** Mit jelent a megbocsátás?*Benczúr László* presbiter előadása**19.00 – Presbiteri gyűlés****Március 6. vasárnap**

Istentiszteletek a szokott rendben

16.00 – Családos délután

Kisgyermekes családok alkalma,

„totyogók” istentisztelete, sok énekkel és
aktivitással*Egyéb, időközben alakuló programokról
plakátokon, szórólapon és a honlapon
adunk tájékoztatást.***RENDSZERES ALKALMAINK****Hétfő****10.00 – Baba-mama kör** – minden hónap
2. és 4. hétfőjén**17.00 – Cserkész őrsgyűlés**
(lány ős alsós lányok számára!)**17.00 – Bibliaóra** a Budagyöngyén**19.00 – FIFE** – több generációs alkalom
fiataloknak és felnőtteknek**Kedd****9.00 – Imaközösség****18.00 – Bibliaóra****Szerda****17.00 – Hittanóra** a Budagyöngyén
elsősorban alsós gyermekeknek**Csütörtök****10.00 – Nyugdíjas kör** – bibliaóra nyugdíjasoknak
egy kis teával, süteménnyel**17.00 – Hittanóra** – alsósoknak és felsősöknek**17.00 – Cserkész őrsgyűlés**
(fiú ős alsós fiúk számára!)**19.00 – Egyetemista ifi kör****Péntek****18.00 – Ifjúsági óra**
a konfirmáció után lévő fiataloknak**Vasárnap****11.00 – Hittanórák** – az istentisztelettel párhuzamosan óvodásoknak, alsósoknak és felsősöknek külön csoportban! (Gyülekezés a templomban!)

Hírek - Hírek - Hírek – Hírek

- Az Evangélikus Hittudományi Egyetem tanévnyitó ünnepsége szeptember 17-én volt, amelyen Bence Imre lelkész átvette a 2010/2011-es évre szóló mentori megbízást.
- Az Esperesek Tanácsa – amely évente négyszer ülésezik – szeptember 20-22-ig Balatonszárszón tartotta őszi ülését, amelyen egyházunk esperesei áttekintették a presbiterképzés lehetőségeit és a lelkésztovábbképzés helyzetét.
- Balicza Iván lelkész szeptember 25-én szeretetvendégségen szolgált a Kiskunhalasi Egyházközségben, ahol 'Jézus hite' címmel tartott előadást.
- Mediációs képzés volt lelkészek számára szeptember 24-29-ig. A 40 órás képzésben, amelyben a kapcsolati nehézségek leküzdésének segítésére készítette fel a hallgatókat, Bence Imre esperes vett részt.
- Az ifjúság finnországi kirándulásáról volt vetített képes élménybeszámoló a gyülekezeti teremben október 2-án szombaton.
- Aratási hálaadó istentisztelet volt a gyülekezetünkben október 3-án, amelyen megáldottuk az év során kerek házassági évfordulójukat ünneplő házaspárokat.
- A bajor zsinat delegációja október 11-én a budapesti látogatás során felkereste gyülekezetünket is. A 16 tagú delegációt Balicza Iván lelkész köszöntötte. Gyülekezetünk életéről, az egyházmegye szolgálatáról és a német gyülekezettel való közös szolgálatáról Johannes Erlbruch a német ajkú gyülekezet lelkésze és Bence Imre adott tájékoztatást.
- Október 12-én Balicza Iván részt vett a bajormagyar istentiszteleten, amelyet a két egyház közötti testvéregyházi szerződés meghosszabbítása alkalmából tartottak a Budapest-Fasori templomban.
- Október 14-én volt a Budavári önkormányzat beiktatása. Az ünnepi ülésen Balicza Iván is részt vett.
- Gyülekezeti ifjúsági körünk küldöttsége részt vett a soproni ifjúsági hétvégén október 15-17-ig. A hétvége fő témája a tanítványság kérdése volt. A mintegy 35-40, soproni, harkai és budavári fiatal együtt vett részt az áhítatokon, a kiránduláson, a közös játékban és a hétvégét lezáró harkai istentiszteleten. Köszönjük a vendéglátók szeretetét és az ottani szervezők: Mátisné Schlögl Patricia és Pityer Gabriella pedagógusok, Hegedűs Attila és Gabnai Sándor soproni, valamint Wagner Szilárd harkai lelkész áldozatos munkáját.
- Október 22-27-ig a nürnbergi testvérgyülekezetünk, a St. Sebald gyülekezet négy fős küldöttsége járt gyülekezetünkben. Gerhard Schorr lelkész és felesége, Heidimarie Schorr, Christian Dannenfeld presbiter és Katrin Friedrich gyülekezeti tag képviselte a gyülekezetet. A látogatás során a testvérgyülekezeti kapcsolatunkat érintő hivatalos megbeszélésre is sor került, ahol gyülekezetünk presbitériumának és ifjúsági körének képviselőivel tekintettük át a kapcsolat fejlesztésének a lehetőségeit.
- November 4-én a Mátyás templomban ökumenikus istentiszteletet tartottak az '56-os forradalom áldozataira és a vörös iszap áldozataira emlékezve. Gyülekezetünket ezen az istentiszteleten Balicza Iván lelkész képviselte.
- Protestáns szakkollégiumban szervezett igehirdetés sorozaton evangélikus részről Balicza Iván volt a meghívott vendég, aki november 5-én és 6-án tartott igehirdetést a kollégium lakóinak.

A Lelkészi Hivatal

**(1014 Budapest I. Táncsics M. u. 28.)
fogadóórái: hétfőtől péntekig 9.00-13.00**
vagy megbeszélés szerint.

☎ és fax: 356-97-36

Internet: <http://budavar.lutheran.hu>

E-mail: budavar@lutheran.hu

Gyülekezetünk lelkészei:

Balicza Iván – igazgató lelkész

☎ 356-97-36/15

e-mail: balicza@t-online.hu

Fogadóóra: Hétfő 9.00-13.00

Csütörtök 9.00-13.00

Bencéné Szabó Márta – lelkész

☎ 356-97-36/18

Fogadóóra: telefonon egyeztetett időpontban

Bence Imre – lelkész, esperes

☎ 356-97-36/18

e-mail: imre.bence@lutheran.hu

Fogadóóra: Hétfő 15.00-18.00

Kedd és péntek 9.00-13.00

Dr. Fabiny Tamás – püspök ☎ 394-23-35

tamas.fabiny@lutheran.hu

A Gazdasági Hivatal

fogadóórái: kedd, szerda, péntek: 9.00-12.30

Madocsai Zsolt – felügyelő

Fogadóóra: minden hónap 3. keddjén

18.00-19.30 között,

előzetes időpont egyeztetéssel

Kövesy Emese irodavezetőnél – ☎ 356-97-36

TEOLÓGIA MINDENKINEK**Miért fontos számunkra a
Formula Concordiae?****A Formula Concordiae története**

A Formula Concordiae (Bergen-1577, röviden: FC, magyar címen Egyezségi irat) evangélikus egyházunk tíz hitvallási iratának egyike, mely a reformáció idején utolsóként keletkezett azzal a céllal, hogy a Luther halála után erős vezető nélkül maradt és ezért teológiai irányzatokra töredezett protestánsokat egybegyűjtse. De ennek dacára sem jött létre az egyetértés, sőt még nagyobb zavarok keletkeztek, úgy hogy nemsokára nem ok nélkül Formula Discordiae (a viszály formulájának) kezdték azt az ellenfelek csúfolni. Magyarországon Nádasdy Ferenc főispán volt az első, aki nyilvánkozta, hogy más papot birtokain nem tűr, csak azt, aki a Formulát aláírja. Mind a mai napig esküt tesznek az evangélikus lelkészek hazánkban a hitvallásainkra, így az FC-re is, mely arra hivatalos, hogy tanításunk tisztaságának őre legyen.

Az FC felépítése

Először is leszögezik a szerzők, hogy milyen alapon áll a most következő hitvallás: A Szentírás mércéjén kell a tanítást megmérni. Miután tételesen felsorolták a ma is használt tíz hitvallási iratunkat, számot adnak arról, hogy számukra a hitvallás bizonyágtétel, amely azt magyarázza, hogy mint értik a gyülekezetek a Szentírást, és hogyan kárhozzatják a Szentírással ellenkező tanításokat. Az alapvetést azonos felépítésű cikkek követik olyan hittételekről, melyek protestánsok között vitatottak. Minden fejezet először a **vita tárgyát** írja le, majd a **tanítást** és végül kifejti a **tévtanításokat**, és azoktól bátran elhatárolja magát. Az FC-ben tárgyalt 12 cikk címe: 1. *Az erendő bűnről*, 2. *A szabad akaratról*, 3. *Az Isten előtt való hitbeli igazságról*, 4. *A jó cselekedetekről*, 5. *A törvényről és az evangéliumról*, 6. *A törvénynek harmadik hasznáról*, 7. *Az Úr vacsorájáról*, 8. *A Krisztus személyéről*, 9. *A Krisztusnak pokolra való szállásáról*, 10. *Az anyaszentegyházi rendtartásokról*, 11. *Az Istennek öröktől fogva való elrendeléséről és választásáról*, 12. *Egyéb eretnekekről és hittől szakadtakról*

Az FC módszerének mai szerepe az ökumenében

Krisztus így imádkozik értünk: „**Egyek legyetek!**”. Az ökumenikus mozgalom legfőbb célkitűzése, hogy ennek a jézusi ígének eleget tegyen. Az egység azonban nem a különbözőségeink elkenésével érhető el, hanem a Szentírás mércéjével mért közös gondolkodás útján. Különösen fontos

ez a tisztánlátás a mai posztmodern korban, ahol a határok elmosódását figyelhetjük meg, és a vallások piacán is egyre nagyobb a kísértés. Önazonosságunk feltétele, hogy merjük világosan kimondani, hogy egyes kérdésekről jó lelkiismerettel mit állíthatunk, hogy aztán egy ígérkező gyümölcsöző vita esetén egyáltalán legyen honnan elindulnunk.

Két fontos előrelépés az egység útján

1. A Leuenbergi Concordia 1973-ban elérte azt, amit az FC-nek nem sikerült: egységet teremtett a protestantizmus egykori két fő ága, a református és az evangélikus irányzat között. Az FC által egykor eretneknek bélyegzett reformátusokkal a leuenbergi egyezség óta az evangélikusok szószék és úrvacsorai közösségben vannak.

2. A Lutheránus Világszövetség idén nyáron a stuttgarti nagygyűlésen hivatalosan is bocsánatot kért az FC és más reformátori iratok nyomán támadt erőszakos vallásüldözés miatt az anabaptistáktól, és így évszázadok múltán a két protestáns teológiai irányzat a megbékélés útjára léphet.

Bolba Márta

*_*_*_*_*_*_*_*_*_*

Károlyi Amy:

A küldött

Mikor már elment,
akkor tudod,
hogy angyal járt bent.

Nem volt szárnya,
de mégis volt szárnyuhogása,

oly zajtalan, oly észrevétlen:
Az Isten járt itt angyalképpen

Az Isten, aki mindig itt van,
csak nem hallod, mert olyan zaj van.

Elküldte követét, a csendet,
a küldött képében Ő jelent meg.

*_*_*_*_*_*_*_*_*_*

*Budavári Hírmondó
az Egyházközösség tájékoztató hírlevele
Olvasó-szerkesztő: Szabó-Pap Gabriella
Tördelés: Varga Katalin
Grafika: Richly Zsolt
Felelős kiadó: Balicz Iván, igazgató lelkész
A Budavári Hírmondó az NCA pályázati támogatásának segítségével jelenik meg.
Nyomdai munkák: Rózsadomb Contact Kft.*

Ökumené a hétköznapokban

Amikor Luther és munkatársai útjára indították a reformációt, egyáltalán nem volt céljuk új egyház vagy felekezet alapítása: ők az egyetlen Egyházat akarták jobbítani, reformálni. Hogy ez másképp alakult, és ma a keresztények felekezetekre szakadtan élnek, rajtuk kívül álló okokból következett be. Az alapok, a gyökerek közösek, úgyszólván több a közösen vallott érték, mint a különbség – a mai hívő keresztények ezért keresik az együttműködés, a megbékélés útjait a felekezetek között, kölcsönösen tiszteletben tartva egymás hitét, hitéleti gyakorlatát, hagyományait. Így találkozunk minden januárban az Ökumenikus Imahéten – de hogyan fest az ökumené a hétköznapokban? Például akkor, ha családon belül éli meg valaki?

Gyülekezetünkben több katolikus-evangélikus házaspár él. Közülük az egyiket, Brenner Józsefet és feleségét, Ildikót kérdezem a „hétköznapi ökumenéről”.

- Nálunk ez annyira természetesen alakult! Nem is kellett beszélni róla. Édesapám, Kovács Géza Győrött volt evangélikus lelkész. Jóska rögtön el tudta fogadni őt, együtt jártunk az istentiszteletekre. Édesapámnak jó kapcsolata volt a pannonhalmi és győri bencésekkel, akik nagyon kedvesen még prédikálni is meghívták a győri templomukba a 70-es években.

- Én Sopronban nőttem fel, katolikus családban – folytatja Jóska – de a család nem volt „vaskalapos”, felmenőink között sok evangélikus, református is volt (pl. Poszvék Keresztély szépapám, soproni ev. lelkész). Amikor házasságot kötöttünk (Ildikó édesapja esketett minket, nagy gyerekeinket ő keresztelte – ismerősünk, Balázs atya csak csendesesen, szelíden intett, hogy azért jó lenne katolikus templomban is megesküdni), elhatároztuk, hogy nem járunk „kétfelé”, hanem megkeressük azt a helyet, ahová mindketten el tudunk menni, ahol lelkileg otthon érezzük magunkat. Mindkettőnknek Isten szeretete és Isten ígéje volt igazán a fontos, és a megélhető hit, a közvetíthető szeretet, hogy krisztusi szellemben élhessük mindennapjainkat, otthon és a munkahelyen.

- A gyerekeknek nagyon fontos az, hogy milyen benyomást kapnak Istenről – folytatja Ildikó. Algériai éveink alatt vált egyértelművé, hogy mennyire meghatározó nekünk a kereszténységünk, de az is, hogy tiszteljük a mások hitét, és ettől még nem veszítjük el a saját identitásunkat. Hazatérésünk után Budapesten ke-

restük a számunkra megfelelő gyülekezetet, végül a zugligeti katolikus gyülekezetben, Kozma Imre atyánál találtuk meg azt a légkört, amelyben mindketten otthonosan éreztük magunkat – Kozma atya lelkesége nagyon közel állt Édesapáméhoz. Két nagyobbik gyermekünk is hozzá járt hittanra, és én ott ültem velük minden órán, hogy halljam, mit tanulnak, s amit kaptak, azt el tudtam fogadni. A mi evangélikus templomban keresztelt nagy gyermekeink ott lettek első áldozók. Édesapám eleinte nehezen fogadta el ezt a helyzetet, de amikor tapasztalta, hogy Bibliaolvasókká nevelték az unokáit, nem volt több fenntartása. Láttam, hogy a gyerekek megkapták azt, ami számára fontos, azt a lelkeséget, hogy meghallják Isten szavát, arra hallgassanak – és otthon tudjanak lenni bárhol, ahol hitelesen hirdetik az Igét, mert akkor jól élnek meg a hitüket is. – Később ismét elkezdtek látogatni a budavári evangélikus istentiszteleteket, mert a Bécsi kapu téren is ezt a lelkeséget éreztük meg, ettől vált mindkettőnk, sőt harmadik, legkisebb gyermekünk számára is lelki otthonunkká ez a gyülekezet.

- Lehet, hogy engem „rendesebb időkben” már régen megégettek volna eretnokségért – mondja Jóska nevetve. – Gyerekkoromban voltam első áldozó, de a kötelező gyónás már akkor is nehezemre esett. Mindig ódzkodtam a dogmáktól, a Mária-kultusztól és a közbenjáró szentektől. Én nem élek a szó klasszikus értelmében katolikus hitéletet. Teológiailag a szentségek evangélikus módon való megélését el tudom fogadni. Az embereknek szükségük van valamilyen zsinórmértékre, amihez igazodnak, de ezt nem jó dogmává emelni.

- Nagyobb gyermekeink már felnőttek, nagyfiunk felesége református lelkész leánya, őket természetesen az apóstársunk eskette, és Pál Ferenc katolikus testvérünk. Unokáinkat a másik Nagyapa keresztelte. Ők is nyitottak más felekezetekre, keresik a hiteles igehirdetőket – idei, őszi erdélyi utunkon együtt mentünk el a bánffihunyadi református istentiszteletre, ahol remek igehirdetést hallhattunk.

- Kisebbik fiunk a pesthidegkúti Ökumenikus Általános Iskolába jár. Boldogan tapasztaljuk, hogy ott a gyerekeknek természetes, hogy vannak más felekezetek is, szépen meghallgatják egymás papjainak, lelkészeinek hétköznapi áhítatát. Ők egész életükben fogják tudni, mi a legfontosabb egy hívő ember számára.

Szabó-Pap Gabriella

„Az igazi Krisztus-hit pedig páratlan kincs, mert magában hordozza a teljes üdvösséget, és megőriz minden rossztól, ahogyan Mk 16,16-ban mondja: Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki nem hisz, elkárhozik.”

Luther Márton: Értekezés a keresztyén ember szabadságáról (Pröhle Károly fordítása)

2011. év igéje:

Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat jóval!

Rm 12, 21.

Győztes csata

Győztünk! Győztünk! – kiabálja egy megnyert meccs után a győztes csapat. S ez vitathatatlanul jó érzés. Győztünk! – kiáltotta a maratoni hírvívő, és összeesett, majd meghalt. Szomorú végkifejlet. Győzni persze jó érzés. S mindnyájan győzni szeretnénk, mit szeretnénk – akarunk! Folyamatos harc az életünk, s ezt a harcot szeretnénk megnyerni. Folyamatos küzdelmünk van az idővel, a feladatokkal. Küzdünk a családban a házastárssal, a gyerekekkel, a gyerek a szülővel, küzdünk a főnökkel, a főnök a beosztottal. Küzd az idős a fiatalal, a fiatal az időssel, férfi a nővel, tanár a diákkal és fordítva. Egy merő harc, egy csatater az életünk. S hiába tanítjuk a gyermeket a játékkal, hogy veszíteni is tudni kell, nem, és nem megy nekünk se. Ki akar alul maradni?

Mindennap nekigyürkőzünk, felvesszük a bokszkesztyűt, bemegyünk a kötelek közé és ütünk, sokszor talán csak a levegőt öklözzük.

Krisztus lejött a földre, felment a keresztre, s ha nem is szó szerint, de ezt üzenté cselekedete: győztünk! Legyőzte a rosszat. Győző, aki legyőzetett – mondta Krisztusra mutatva Augustinus egyházatya. Nekünk nem veszíteni

kell megtanulni, hanem Krisztus nyomán jól győzni kell megtanulnunk. Mert a maratoni hírvívővel szemben Krisztus nem a halálával hirdette meg a győzelmet, hanem a feltámadásával.

Előttünk áll egy újabb esztendő, a 2011. év. Sok titkot rejt, hiszen a jövőt senki sem tudhatja. Az ember természetes életösztöne viszont azt sugallja: jó lesz, legalábbis győzni fogjuk az eléánkbe jövő feladatokat, akadályokat.

Bibliaolvasó Útmutatónk 2011. évi igéje a Római levél 12, 21: „Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat jóval.”

Így kell nekünk győzni az új évet. S Krisztustól tanulhatjuk meg, mit jelent jól győzni, s nem veszíteni, mert Krisztus sem veszített, hanem győzött. Legyőzte a legfőbb rosszat, a gonoszt, a halált. A bennünk lévő rosszat, gonoszt, bűnt kell legyőzni Krisztus erejével. Sose külső ellenséget kell keresni, mert akkor a levegőbe öklözzünk és szélmalom harcot vívünk.

Isten segítsen bennünket ebben az új esztendőben is jól győzni!

Bencéné Szabó Márta

